

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Štěpána Labuzíka

Zobrazení Pana v antickém umění

Práce začíná diskusí o Panovi v mythologii, etymologii a původem. Pak přechází k vlastnímu tématu: zobrazení Pana a jeho úloze. Jednotlivé podkapitoly jsou věnovány Panovi v zobrazeních spolu s jinými bohy a bytostmi. Většina dokumentů je dochována na attických malovaných vázách, a zde autor dobře vyčerpал tematiku, rozumně se přidržel především Boardmanova hesla v encyklopedickém slovníku LIMC. V dalších kapitolách se autor zabývá variantami, včetně malých Panisků a zobrazení ženských Panů. Zde bych pouze doplnil Paniska na naší formě na megarskou číši z Kýmé v Ústavu pro klasickou archeologii University Karlovy, která si získala jistý ohlas, neboť právě tato díla i exportovala do jiných center Malé Asie a Černomoří. Doplnit by bylo možno i zobrazení v jiných dokumentech v helénistické reliéfní keramice. Vůbec by bylo vhodné doplnit v této sekci ještě další dekorativní zobrazení, a nejsou uvedeny etruské památky; na etruských zrcadlech, sarkofázích a urnách je jich značný počet a reflektují podobný vývoj stylu k dekorativnosti jako v řeckém a helénistickém umění; obě tradice se ostatně spojily v umění pozdní republiky a raného císařství. Autor také správně postřehl, že filosofický nahléd chápání Pana jako pána veškerenstva v části literární tradice není téměř ve výtvarném umění reflektován; šlo tu především o anekdotické a dekorativní stránky mytických příběhů.

Dobře je zpracován i seznam příložených ilustrací s doklady, členěný ikonograficky; i ten svědčí o péči autora a celkové pečlivosti redakce, seznam je ve své konečné redakci zdařilý a celkem v pořádku, jen s malými nedopatřeními. Například Pompeje jsou uvedeny česky, Herkulaneum v italském přepise. V jinak pečlivé bibliografii je velmi nestandardní citování *Corpus Vasorum Antiquorum* (zde je na místě jméno autora teprve za názvem sbírky a číslem v závorce); zřejmým přehlédnutím je uváděno nakladatelství Toužimský a Moravec jako autoři českého překladu (str. 52). Hesla v LIMC se podle direktiv mezinárodní komise naopak mají citovat pod jménem autora, podobně jako články v časopisech a sbornících.

Vcelku lze shrnout, že jde o práci zdařilou, s množstvím obrazového materiálu (bohužel ovšem reprodukční technika zdařilá není), shrnující úspěšně téma nejen na základě hlavních příruček, ale i několika dalších prací menších a časopiseckých. Vyzdvihnout lze i jasnou, místy až lapidární formulaci, která obráží péči redakci textu věnovanou.

Předložená práce, ~~práce~~ je dobrým podkladem pro obhajobu a získání titulu bakaláře příslušné specializace; vyhovuje i svým jinak nepříliš velkým rozsahem.

V Praze dne 26.6. 2010

Prof. Dr. Jan Bouzek, DrSc